

Oymaağaç Höyük (Nerik) Kazı Raporu 2018

1. Oymaağaç Kazı Projesinin Statü Değişiklikleri

13 yıl (2005-2017) boyunca Oymaağaç Höyük/Nerik arkeolojik araştırmaları Berlin Hür Üniversitesi adına Alman Araştırma Fonu (DFG) ve Gerda Henkel Vakfı tarafından finanse edildi. Kazı Başkanı Prof. Dr. Rainer M. Czichon Uşak Üniversitesi'ndeki görevine başladıktan sonra kazının statüsünün değiştirilme kararı alındı. 2018 kazı sezonu ile birlikte Bakanlar Kurulu kararıyla (No.2018/11643) Oymaağaç Höyük projesi bir Türk projesi oldu ve Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından desteklenmeye başlandı.

1 Ağustos 2018'te Oymaağaç Arkeoloji Projesinin statüsü değiştirildi. Yeni vergi numarası alındı, Ziraat Bankası Vezirköprü şubesinde yeni hesap açıldı ve SGK'da gerekli işlemler yapıldı. Kazı bekçisi Mevlüt Öztürk'ün iş kontratı bitirildi ve Alman bütçesinden bir tazminat ödemesi yapıldı. 1 Ağustos'tan sonra yeni bir iş kontratı yapılarak tecrübeli bekçimizin yeni statüye sahip kazıda tekrar çalışması sağlandı. Kazı başlangıcından bugüne kazı çalışmalarında büyük emeği olan Mevlüt Öztürk'ün görevine devam etmesinin proje için faydalı olacağı inancındayız. Bütün bürokratik işlemler tecrübeli ve güvenli serbest muhasebemiz Remziye Dinler-Koçabaş tarafından gerçekleştirildi.

Ayrıca Samsun Arkeoloji Müzesi elemanları ve Bakanlık temsilcisi Kenan Sürül'ün yardımıyla kazı evinin malzemeleri listelenerek bir demirbaş listesi yapıldı.

2. Kazı Üyeleri

Oymaağaç Höyük on ikinci kazı sezonu 10 Temmuz - 10 Eylül tarihleri arasında Bakanlık temsilcisi Kenan SÜRÜL'ün ve kazı başkan yardımcısı Dr. Mehmet Ali YILMAZ'ın katılımları ve yardımlarıyla gerçekleştirildi. Farklı üniversiteler ve bilim dallarından toplam 12 bilim adamı ile 2 Alman ve 14 Türk Arkeoloji öğrencisi çalışmalara katılmıştır.

Heyet listesinde bulunan ekip üyelerinden bazıları çalışmalara katılamadılar. Dr. Jürrien WEGTER, Prof. Harald HOGSETH, Herbert BÖHM ve Prof. Theodor JOHANNSEN bir hastalık veya ailevi durum nedeniyle Türkiye'ye gelemediler. Prof. Sturt MANNING, Dr. Wolfgang LOBİSSER, Stephan BRATHER, Dr. Nathan WRIGHT, Dr. Burhan ULAŞ, Abdurrahman GÜGERCİN, İ.Berkan ERDEM ve Dr. Mustafa KİBAROĞLU kendi programlarındaki değişikliklerden dolayı katılamadılar. Ramazan GÜÇLÜER düğün hazırlıkları nedeniyle gelemedi. Christoph FORSTER, Fırat DİKER ve Ben COOCKSON'un kazı yapılmadığı için gelemediler.

3. İşçiler

2018 yılı kazı sezonu depo çalışması ve yayın hazırlığı ile geçtiği için Oymaağaç Köyü'nden işçi alınmadı. Sadece mutfak için İstanbul'dan Taygun Tonguç aşçı olarak çalıştırıldı. Onun dışında çizim ve fotoğraf gibi belgeleme çalışmaları için Uşak ve Ondokuzmayıs Üniversitesi'nden gelen öğrenciler SGK'lı olarak çalışmıştır (bkz; ekteki personel listesi). Bürokratik işlemler her yıl olduğu gibi serbest muhasebecimiz Remziye Dinler-Koçabaş, (Vezirköprü) tarafından dikkatli bir şekilde yapılmıştır.

4. Kazı Evinin tadilatı

Her yıl gibi kazı sezonun başında kazı evinde gerekli tamiratlar yapıldı. 2017 yılında sıvaları yenilenen kazı evi dış duvarlarının etek kısımları 2018 yılında kırmızıya boyandı. Çok sayıda sineklerden dolayı tüm yemek alanın etrafında bir sinek teli sarıldı ve hijyenik bir yemek yeme imkanı sağlandı.

Kazı alanında büyüyen uzun otlar her yıl gibi kazı bekçimiz Mevlüt Öztürk tarafından benzinli bir ot kesme makinesiyle kesilerek temizlendi.

5. Kazı deposunun yenilenmesi

Küçük buluntuların depolandığı çelik dolapta yer kalmadığı için ikinci bir çelik dolap alındı ve konteynerin içine konuldu. Ayrıca çanak-çömlek eğitim koleksiyonu incelenip 18 ahşap kutunun içinde yeniden düzenlendi. Bununla birlikte yüzey araştırmasında bulunan seramiklerin ve botanik malzemelerin kutuları düzenlendi. Sonuç olarak kazı evinin deposunda bulunan tüm kutular numaralandı ve veritabanına yerleştirilerek kolay ulaşımı sağlandı.

6. Bilgi Tabelaları

Bilgi tabelalarının çoğaltılıp yerleştirilmesi düşüncesi birkaç sezondan beri planlanmaktaydı, fakat çeşitli nedenlerden dolayı henüz gerçekleştirilmedi. Gerekli finansal destek Alman bir sponsordan (DFG) sağladıktan sonra 6 Türkçe ve İngilizce bilgi tabelanın konulması 2019 yılın kazı sezonunda yapılacak. Hazırlanan tabelalar ile ilgili detaylı bilgiler Kültür ve Turizm Bakanlığı'yla paylaşılacak.

7. Zooarkeoloji Araştırmaları (Dr. Karl KUNST)

İlk olarak açma 7785'teki (=yer altı merdivenin girişi) hayvan kemiklerinin analizlerine devam edildi. Toplam 11,8 kg ağırlığında 2028 hayvan kemiği parçası incelendi. Açmanın ilginç sonuçlar veren lokusları:

7785:017: karışık bir DÇ depositidir. Çok sayıda koyun, kuzu ve keçi kemiklerine rastlanmıştır. Bazen aynı hayvana ait ön ve arka ayak kemikleri aynı alanda bulunmuştur.

7785:019: DÇ çukuru: Çok sayıda domuz kemiği parçalarıyla zengin bir kemik buluntu topluluğu.

7785:034: DÇ çukuru: zengin ve tipik bir Demir Çağı buluntusu. Evcilleştirilmiş hayvan kemikleri (inek, koyun/keçi, domuz) dışında 6 geyik kemiği parçasına (3 iskelet ve 3 boynuz parça) rastlanmıştır. Fakat ince kesim izleri taşıyan ve bir ayağa ait olan ön ayak parçası en çarpıcı buluntudur.

7785:063: GTÇ'ye tarihlenen kerpiç kalıntılarının arasında bir geyik kemiği ve bir keçi veya koyuna ait bir iskelet kısmı ortaya çıktı.

7785:101: GTÇ'ye tarihlenen yanmış kerpiç kalıntılarının arasında çok sayıda küçük ve yanmış kemik parçaları bulundu. Bir at veya eşek kemiğinin dışında tamamen koyun ve keçi kemikleri çıktı, özellikle kaburga ve uzun kemik parçaları.

7785:112 GTÇ'ye tarihlenen ve çok küçük parçalardan oluşan bir deposittir. En önemli evcilleştirilmiş hayvanların dışında bir yabancı kuş kemiği rastlandı. Koyun ve keçi kemiklerinde,

özellikle omurga kemiklerinde çok sayıda kesme izleri tespit edildi.

Ayrıca açma 7586'nın lokusları, genellikle DÇ çukur dolguları (7586:005, 013, 015, 030, 036, 048, 056) incelendi. Diğer DÇ çukur dolguları gibi çok sayıda evcilleştirilmiş hayvan kalıntıları, ara sıra da farklı hayvan türleri, bağlı kalan iskelet parçaları ve kemik alet atölyelerinin çöpleri bulunur. Mesela lokus 7586:048'te 'head and hoof' adlandırılan bir boğa mezarı izleri tespit edildi (beraber kalan çene kafa ve metatarsus/metacarpus kemikleri). Lokus 7586:063 Hitit mabedinin avlusundan çıktı ve minyatür kapların yanında koyun ve keçi kemik parçaları görülmektedir, muhtemelen dini bir törenden kalan kalıntılarıdır.

8. Antropoloji Araştırmaları (Dr. Kathryn MARKLEIN)

İlk olarak açma 7785'teki (=yer altı merdivenin girişi) hayvan kemiklerinin analizlerine devam edildi. Toplam 11,8 kg ağırlığında 2028 hayvan kemiği parçası incelendi. Açmanın ilginç sonuçlar veren lokusları:

7785:017: karışık bir DÇ depositidir. Çok sayıda koyun, kuzu ve keçi kemiklerine rastlanmıştır. Bazen aynı hayvana ait ön ve arka ayak kemikleri aynı alanda bulunmuştur.

7785:019: DÇ çukuru: Çok sayıda domuz kemiği parçalarıyla zengin bir kemik buluntu topluluğu.

7785:034: DÇ çukuru: zengin ve tipik bir Demir Çağı buluntusu. Evcilleştirilmiş hayvan kemikleri (inek, koyun/keçi, domuz) dışında 6 geyik kemiği parçasına (3 iskelet ve 3 boynuz parça) rastlanmıştır. Fakat ince kesim izleri taşıyan ve bir ayağa ait olan ön ayak parçası en çarpıcı buluntudur.

7785:063: GTÇ'ye tarihlenen kerpiç kalıntılarının arasında bir geyik kemiği ve bir keçi veya koyuna ait bir iskelet kısmı ortaya çıktı.

7785:101: GTÇ'ye tarihlenen yanmış kerpiç kalıntılarının arasında çok sayıda küçük ve yanmış kemik parçaları bulundu. Bir at veya eşek kemiğinin dışında tamamen koyun ve keçi kemikleri çıktı, özellikle kaburga ve uzun kemik parçaları.

7785:112 GTÇ'ye tarihlenen ve çok küçük parçalardan oluşan bir deposittir. En önemli evcilleştirilmiş hayvanların dışında bir yabancı kuş kemiği rastlandı. Koyun ve keçi kemiklerinde, özellikle omurga kemiklerinde çok sayıda kesme izleri tespit edildi.

Ayrıca açma 7586'nın lokusları, genellikle DÇ çukur dolguları (7586:005, 013, 015, 030, 036, 048, 056) incelendi. Diğer DÇ çukur dolguları gibi çok sayıda evcilleştirilmiş hayvan kalıntıları, ara sıra da farklı hayvan türleri, bağlı kalan iskelet parçaları ve kemik alet atölyelerinin çöpleri bulunur. Mesela lokus 7586:048'te 'head and hoof' adlandırılan bir boğa mezarı izleri tespit edildi (beraber kalan çene kafa ve metatarsus/metacarpus kemikleri). Lokus 7586:063 Hitit mabedinin avlusundan çıktı ve minyatür kapların yanında koyun ve keçi kemik parçaları görülmektedir, muhtemelen dini bir törenden kalan kalıntılarıdır.

9. Paleobotanik Araştırmaları (Corinna RÖSSNER, M.A.)

Aşağıdaki rapor tüm araştırılmış olan numunelerin sonuçları ve çeşitli dönemlerin karşılaştırmalarını kapsıyor. 2007 ile 2015 yılların arasında Oymaağaç Höyük'te toplam 595 botanik numunesi hazırlandı. 22 numune Erken Tunç Çağı, 232 numune Geç Tunç Çağı, 276 numune Demir Çağı ve 20 numune Roma veya Bizans dönemine tarihleniyor. 45 numune uygun görülmediği için atıldı. Kömürleşmiş malzemelerin dışında salyangoz kabukları, kemik parçaları ve günlük kök kalıntıları tespit edildi.

Kalkolitik dönemde evcilleştirilmiş bitki olarak Emmer ve Einkorn (36%), buğday (6%), arpa (2 %), baklagiller (mercimek, bezelye ve Linsenwicke toplam 12%), zeytin (3 %) ve keten (1%) tespit edildi. Ayrıca biraz incire rastlandı.

Geç Tunç Çağı'nda bitkilerin çeşitliliği değişiyor. Evcilleştirilmiş bitkilerin arasında arpa (23%) baskın duruma geliyor. Sonra çıplak buğday (8%), buğday (5%) ve baklagiller (mercimek, Linsenwic-ke, Ackerbohne, toplam 8%) geliyor. Einkorn ve Emmer azaldı (3%). Fakat ilk olarak kılıksız buğday, çavdar, akdarı, antepfıstığı, erik, fındık, ahududu ve üzüm görünüyor.

Demir Çağı'nda arpanın oranı en yüksektir (68%). Çıplak buğday (3%) azalırken ve diğer buğday türleri çok nadir (toplam 4%) görülüyor. Ayrıca akdarı (1%) ve baklagiller (bezelye, düşük bezelye, mercimek, Linsenwicke, Ackerbohne, toplam 3%), keten, zeytin, antepfıstığı, fındık, incir, ahududu ve üzüm görünüyor.

Roma ve Bizans numunelerinde en fazla arpa (22%) olmak üzere çıplak buğday (2%) ve baklagiller (bezelye, düşük bezelye, toplam 9%) rastlandı. Fakat az sayıda numune olduğu için sadece bir fikir veriyor. Yabani bitkilerin çeşitliliği çok fazladır. Bazı yabani otlar tipik tarla otları olarak değerlendirilebilir, ms. Gänsefuß, Labkraut, Knöterich, Günsel, Wolfsmilch, Hornmohn ve Europäische Sonnenwende.

Yukarıdaki 595 numune 230 farklı lokustan toplandı. Kalkolitik döneme tarihlenen kontekstler, özellikle küllü çukurlar, ocaklar ve küllü dolgulardır. Yani yemek yapımı ve çöp olarak kullanılan kontekstler olarak değerlendirilebilir. Geç Tunç Çağı'na tarihlenen kontekstlerin %30'u dolgu ve silolardan geliyor. İçinde depolanan yemekler bir yangın geçirmiş ve kömürleşmişlerdi. Demir Çağı'na tarihlenen kontekstlerin çoğu depo ve çöp çukurlarıdır. Roma ve Bizans numuneleri tamamen mezarlardan geliyorlar.

Kontekstler ve bitki çeşitliliği kıyasladığında aşağıdaki tablo ortaya çıkıyor. Kalkolitik dönemde kontekst sayısı azdır ve arpa, emmer, einkorn, zeytin, baklagiller ve çeşitli tarla otları en yaygın bitkilerdir. Arpa ve diğer buğday türleri aynı miktarda görülmektedir. Geç Tunç Çağı'nda arpanın önemi artıyor, fakat diğer buğday türleri (emmer, einkorn), baklagiller ve tarla otları hala çoğu görülüyor. Geç Tunç Çağı'nda kontekstlerin çeşitliliği (ms. çeşitli tabakaları) çok fazla olduğu için bitki türlerin çeşitliliği de çok fazladır. Demir Çağı'na tarihlenen çukurlarda çok sayıda yabani bitki ve baklagiller bulunmaktadır. Özellikle üzüm miktarında artış görülmektedir. Roma-Bizans dönemine tarihlenen mezarlarda çoğunlukla yabani otlara rastlanıyor. Arpanın olmayışının nedeni ölmüş insanların yanına yemek konulmadığından dolayıdır.

10. Dendrokronoloji (Prof. Dr. Sturt MANNİNG)

Oymaağaç Höyük'ten alınan botanik numunelerden sadece bir numune (OYM-50) dendrokronoloji araştırmaları için uygun görüldü, çünkü diğer numunelerin halka sayısı yeterli değildi. Pinus brutia ait olan OYM-50 numunesinde 77 halka sayıldı. Anadolu'da henüz bir pinus brutia kronolojisi olmadığı için tarihlenmek için radyokarbon ile 'wigggle-matching' metodu kullanıldı (Bronk Ramsey et al. 2001; Galimberti et al. 2004). Sonuç olarak OYM-50 ahşap parçası MÖ geç 10. yüzyıl veya erken 9. yüzyıla tarihlenebilir. Büyük olasılıkla 858-822 BC (IntCal13) veya 854-813 BC (IntCal98) arasında kesilmiştir. OYM-50 tarihleri Gordion'un dendrokronoloji tarihlerine benzemektedir.

11. Çanak çömlek incelemeleri

Geç Tunç Çağı ve Demir Çağı'na tarihlenen çanak çömleklerin incelenmesine devam edildi. Bununla birlikte 2005 ve 2006 yılında Oymaağaç Höyükte bulunan yüzey araştırmasından elde edilen seramikler de incelenmeye başlandı.

11.1. Hitit Seramiği (Doç. Dr. Dirk MIELKE)

Bu yılın Geç Tunç Çağı seramik çalışmalarının odağında hem Hitit seramiği hem de 'Kaşka' olarak adlandırılan boyalı ve boyasız seramikler vardı. Stratigrafi için önemli lokuslardan gelen Hitit seramiklerinin tümünün belgelenmesi hedeflendi. Özellikle 'ritüel bırakma' (deposit) olarak nitelenen kontektler çok dikkatli incelendi, belgelendi ve veri tabanına eklendi. Seçilmiş çanak çömlekler çizilip fotoğrafları çekildi. Şimdiye kadar toplam 12.134 çanak çömlek parçası incelendi. En büyük grup kâselerden oluşmaktadır.

'Kaşka seramiği' olarak adlandırılan seramiklerden kazı sezonu bitene kadar toplam 360 çanak çömlek parçası saptandı. Bütün parçalar detaylı tanıtıldı, çizildi ve fotoğrafları çekildi. Ayrıca kullanıldığı boyalar analiz edildi ve motiflerin tipolojisi yapıldı. Hamur analizlerine göre bütün 'Kaşka Seramikleri' aynı hamurdan yapıldı. Boyalı olmayan, ama yine de Hitit olmayan seramik grubunda 120, özellikle tencerelere, kâselere ve testilere ait olan çanak çömlek parçaları incelendi. Şimdiye kadar hiç bilinmeyen seramik grubunun çalışmaları 2019 yılında devam edecek.

11.2. Boğa figürinlerin parçaları (Dr. Claudia TAPPERT)

Hitit seramiği incelenirken bütün boğa figürini parçaları da (toplam 34) ayrıldı ve çok dikkatli incelenerek detaylı fotoğraflarla belgelendi. Çoğu eserleri bacak veya ayak (toynak) ve boynuz parçalarından oluşmaktadır. Kafa veya gövdede az sayıda parça belgelendi, çünkü büyük olasılıkla tanımlanamadı. Sonuçta 19 parça 3 farklı boğa figürinine ait olarak tanımlanmıştır. Diğer parçalar daha fazla boğa figürini olduğu gerçeğini gösteriyor. Hattuşa, Şapinuwa ve Kayalıpınar'dan bilinen kırmızı astarlı boğa figürinleri Şeri ve Huri isimli hava tanrısının sembol hayvanları olarak tanımlanmaktadır.

11.3. Demir Çağı Seramiği (Dr. Mehmet Ali YILMAZ)

Demir Çağı çanak çömleği üzerinde 2012 yılında başlanan çalışmalar 2018 yılında da devam etmiştir. Oymaağaç Höyük'te görülen zayıf Demir Çağ mimarisi dışında en önemli buluntu grubunu, çoğunlukla, çukurlardan ele geçen seramikler oluşturmaktadır. Geniş bir kronolojik dizine yayılan seramikler (MÖ 1200-330) arasında Erken Demir Çağı'ndan Geç Demir Çağı sonuna kadar tanımlanabilen örnekler görmek mümkündür. Erken Demir Çağı'nda el yapımı, nispeten daha kaba hamura sahip seramiklerin yanı sıra boya bezemeli seramikler de vardır. Orta ve Geç Demir Çağı'nda ise teknolojik açıdan birçok gelişmeyi çanak çömlek grupları içinde izlemek mümkündür. Bugüne kadar incelenen çanak çömlek parçalarının bir kısmı 2015 yılında tamamlanan "Vezirköprü/Oymaağaç Höyük Demir Çağı Çanak Çömleği" başlıklı doktora tezi kapsamında değerlendirilmiştir. Ancak her yıl gerçekleştirilen kazılarla daha fazla Demir Çağı çanak çömleği incelenmek üzere beklemektedir.

2018 kazı sezonu Demir Çağ çanak çömleği incelemeleri Dr. Mehmet Ali Yılmaz ve beraberindeki Uşak Üniversitesi Arkeoloji Bölümü öğrencileri Ali Demir, H. Burak Çümen, Fatma Deniz ve Eda Kalkancı ile birlikte başlamıştır. 2017 yılında Samsun Arkeoloji Müzesi'nin 13.09.2017 tarih ve 869 sayılı izin yazısına istinaden Uşak Üniversitesi'nde fotoğraf, çizim ve istatistiksel çalışmalar yapmak üzere götürülen 1219 parça seramik 14.07.2018 tarihinde kazı deposuna teslim edilmiştir. Kazı evindeki ilk çalışmalar ise 2017 yılında seçilen 7585, 7586, 7784, 7987 ve 7986 nolu plan karelerdeki

27 farklı lokustan toplam 640 çanak çömlek parçası üzerinde başlamıştır. İlk olarak db.nerik.de veri tabanındaki girişleri yapılan seramikler önce el yordamıyla çizilmektedir. Ali Demir, Eda Kalkancı ve Fatma Deniz'den oluşan çizim grubuna 24 Temmuz 2018 tarihinde Uşak Üniversitesi Arkeoloji Bölümü öğrencilerinden Hasan Çelik ve Anıl Söyler katılmıştır. El yordamıyla yapılan çizimlerin kontrolü Hasan Çelik tarafından yapılmaktadır. Çizilen seramikler Anıl Söyler tarafından tarandıktan sonra Photoshop programında ölçeklendirme ve rötuş işlemleri geçirmektedir. Ardında CorelDraw çizim programında dijital ortama aktarılarak çizimler son halini almaktadır. Seramikler üzerinde son işlem ise veri tabanına aktarma işlemidir. Online veritabanı ve FileMaker programıyla offline veritabanına aktarılan seramiklerin form, hamur, teknoloji, yüzey uygulamaları, bezeme tipleri, motif tipleri ve dönemleriyle ilgili ayrıntılı bir değerlendirme yapılmaktadır.

11.4. Yüzey Araştırma Seramikleri (Andrea VALSECCHI)

2005 ve 2006 yılında gerçekleştirilen yüzey araştırmaları sırasında Oymaağaç Höyükte toplanan çanak çömlekler ve küçük buluntular Andrea Valsecchi-Gillmeister tarafından Oymaağaç Höyükte yapılan jeofizik araştırmalarıyla kıyaslanarak doktora tezi olarak yayınlanacak.

Yüzey araştırması yaparken Oymaağaç Höyükte 54 farklı toplama alanı belirlendi ve her alan dikkatli bir şekilde araştırıldı. 54 alandan toplanan malzemeler 54 ayrı kutularda kazı evinin çanak çömlek deposuna (=conteyner) yerleştirildi.

2018 çalışma sezonunda toplam 3882 çanak çömlek parçası incelenip kronolojik ve tipolojik kriterlere göre ayrıldı. Tipolojik ayırım yapılırken Dr. Dirk Mielke (Geç Tunç Çağı) ve Dr. Mehmet Ali Yılmaz (Demir Çağı) tarafından yapılan tipolojiler kullanıldı. Genel bir ayırım yapıldıktan sonra Geç Tunç Çağı çanak çömlek parçalarıyla başlayan detaylı bir inceleme başlandı. Bütün veriler Oymaağaç kazı projesinin MySQL sunucusuna bağlı veritabanında saklandı.

İlk sonuçlara göre kazılarda tespit edilen dönemleri (Prehistorya ile Roma-Bizans arasında) yüzey araştırmasında toplanan seramiklerde de rastlanılmaktadır. Buluntuların %49'u Geç Tunç Çağı'na, buluntuların %31'i Demir Çağı'na tarihleniyor. Çanak çömleklerin %2 yerel, Hitit olmayan ve Dirk Mielke tarafından Kaşka seramiği olarak adlandırılan seramik grubuna aittir.

Hellenistik-Roma dönemine ait tuğla parçanın dağılımı bakınca Oymaağaç Höyüğün güneydoğu tarafında bulunan mezarlığı kanıtlıyor. Ama mezarlığın sınırları daha doğuda olabilir. Fakat höyüğün bugünkü sınırları tarımdan dolayı tahrip edildiğinden dolayı daha doğuda neler olduğunu bilmiyoruz. Şimdiki sonuçlar jeofizik haritalarıyla kıyasladığı zaman kesinlikle daha ilginç sonuçlar çıkacaktır.

12. Küçük Buluntuları (Prof. Dr. Rainer CZICHON)

Oymaağaç Höyük kazısında bulunan tüm küçük buluntuları yayına hazırlamak için veritabanında bulunan buluntular kategorize edildi: taş endüstri (I), maden endüstri (II), dokuma endüstri (III), kemik endüstri (IV), silah (V), mücevherat (VI), kült/mezhap (VII), idari (VIII), oyun (IX) ve çeşitli şeyler/varia (X). Her kategorinin içinde alt gruplar belirlendi. Mesela taş endüstrinin altında ezme taşları, vurma taşları, havaneleri, baltalar, kesiciler ve kalıplar bulunmaktadır. Silahların altında sapan taşları, ok uçları, topuzlar, hançerler ve mızrak uçları yer almaktadır.

13. Ahşap parç. belgelenmesi (Prof. Dr. Rainer CZICHON)

Nerik Pınarı'nın havuzunda bulunan suya doymuş çam ve meşe cinsinde ahşap kalıntılarının tanıtımı Prof. Dr. Rainer Czichon tarafından yapıldı. 2017 yılı kazı sonunda delikli plastik kutularda saklanan ahşap kalıntılarının sayısı 1046 oldu belirlendi. Bunlardan 345 tanesi detaylı incelendi, ölçüldü ve tanımlandı. Özellikle balta, bıçak ve testere izleri incelendi ve Hüseyin Aka, Vecdi Orhan ve Burak Çümen tarafından detaylı fotoğrafları çekilerek belgelendi. Kalan ahşapların tanımlanmasına 2019 yılı kazı sezonunda devam edilmesi planlanmaktadır.

14. Fotogrametri (Dipl.-Ing. Marko KOCH, Dipl.-Ing. Monika LEHMANN)

Nerik Pınarı'nın havuzunda bulunan suya doymuş ahşap kalıntılarının belgelenmesi için Berlin Beuth Üniversitesi Fotogrametri Laboratuvarından gelen iki bilim adamı ve iki yüksek lisans öğrencisi kazıya katıldı. Buluntuların fotoğraflarını çekmek için 4 adet reflektör tipi fotoğraf makinesi kullanıldı. 3D modellerin oluşturulmasında ölçekli bir hesaplama için alüminyum çubuklara yazılan kodlar sabitlendi ve ahşap eserlerin yanında konuldu. Bütün ahşap eserlerin sabit bir şekilde aydınlatılmasını sağlamak için salonun tüm pencereleri karartıldı ve ahşap eserler ışın yayıcılarıyla aydınlatıldı. Büyük eserlerin fotoğraflarını çekmek için bir sürgü yapıldı ve sürgünün üstünde bağlanan ahşap eser kameraların önünden geçirildi. Küçük ahşap eserler dönen bir tabağın üzerine konulup sabitlenmiş bir kamerayla çekildi. Sonra yüksek çözünürlüklü fotoğraflardan çok net ve çok detaylı 3D modeller oluşturuldu. Oymaağaç kazı evinde hazırlanan verilerin Yüksek Lisans tezi olarak yayınlaması planlanıyor.

15. Kazı alanın koruması

Kazı çalışmaları olmadığı için brandalı çatının tamiratları yapıldı ve yırtık kısımları düzeltilerek delikleri kapandı. Hem Müze Müdürlüğü'nden hem de Kazı Başkanından istenen sağlam ve estetik bir ahşap koruma çatısı gerçekleştirmek için Samsun Valiliği veya Büyükşehir Belediyesi'nden finansal bir destek gereklidir. Oymaağaç Höyük 2018 yılı kazı çalışmalarını ziyaret eden Samsun Valisi ve Büyükşehir Belediye Başkanı Oymaağaç Höyük kazısına destek vereceklerini söylediler.

16. Ziyaretçiler

18.07.: İstanbul Esenyurt Belediye Başkanı Eren Kaya, onun eşi ve Türkmenköy'ün muhtarı

19.07.: Vezirköprü Kaymakamı, Halk Eğitim Müdürü ve Okul Müdürü Bünyamin Kıvrak

24./25.07.: Ondokuzmayıs Üniversitesi Öğretim Üyesi Dr. Atilla Türker

01.08.: Samsun İl Kültür ve Turizm Müdür Vk. Adnan İpekdağı bir TRT muhabiriyle beraber Oymaağaç Kazı Evi ziyaret ettiler

23.-25.8.: Vezirköprü Belediyesi tarafından gerçekleştirilen Kunduz Festivali'ne ilk defa Gürcistan, Ukrayna, Rusya, Litvanya ve Azerbaycan'dan gelen dans grupları ve şarkıcılar katıldılar. 24 Ağustos'ta Oymaağaç Höyük ve Nerik Pınarı'nın çalışmalarını ziyaret ettikten sonra Oymaağaç Kazı evinin bahçesinde Kazı Başkan Prof. Rainer Czichon tarafından bir akşam yemeği verildi.

Ağustos sonunda Çanakkale Üniversitesi'nden gelen bir öğrenci grubu Oymaağaç Höyüğü ziyaret ettiler.

04.09.: Polonyalı dendrokronolog Prof. Dr. Tomsz Wazny ve Koç Üniversitesinin Öğretim Üyesi Yasemin Özasan Oymaağaç Höyüğü ve kazı evini ziyaret edip akşam üzeri Çorum'a geri döndüler.

17. Broşür

Vezirköprü Belediye Başkanı'nın isteği ve desteğiyle Prof. Dr. Rainer Czichon, Dr. Mehmet Ali Yılmaz, Doç. Dr. Tönnes Bekker-Nielsen, Okul Müdürü Bünyamin Kıvrak ve Uşak Üniversitesi Arkeoloji öğrencisi Burak Çümen tarafından Vezirköprü'nün prehistorik, antik ve Osmanlı tarihi ile ilgili 12 kolonluk renkli bir broşür Türkçe ve İngilizce olarak hazırlandı. Kunduz Festivali'ne katılan yerli ve yabancı ziyaretçileri dağıtıldı.

18. Konferanslar

18 Ocak 2018 Doç. Dr. Dirk MIELKE ve Dr. Pavol HNILA tarafından Halle'deki Luther Üniversitesinde 'Hethiter und Kaşkäer - Interaktionen an der Grenze des Großreichs' isimli bir akşam konferansı verildi.

Haziran 2018 Prof. Dr. Rainer CZICHON ve Dr. Burhan ULAŞ tarafından hem Oymaağaç Höyüğü'nün 2017 yılı kazı sonuçlarının hakkında hem de Oymaağaç Höyüğü'nün paleobotanik araştırmaları hakkında Çanakkale Üniversitesi'nde gerçekleştirilen Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sonuçları Toplantısında iki sunum verildi.

Kasım 2018 yılında kazı başkan Prof. Dr. Rainer CZICHON tarafından Münih'teki Ludwig Maximilians-Üniversitesinde 'Die Quelle von Nerik' isimli bir akşam konferansı verildi.

19. Yayınları

T. BEKKER-NIELSEN / R.M. CZICHON, Phazemonitis Yöresi Roma Yolları: Vezirköprü ve Havza Bölgeleri Arkeolojik Yüzey Araştırması Sonuçları, Höyük Dergisi 2019 (in press)

T. ÖKSE, R.M. CZICHON, M.A. YILMAZ, Cultural Borders between Kızılırmak and Upper Euphrates in the Second and Pre-Classical First Millennia BCE, in: L. d'Alfonso/K. S. Rubinson (eds.) Borders and Boundaries: Changing Landscapes in the Bronze and Iron Ages of Anatolia and the South Caucasus (will appear 2020)

D.P. MIELKE et al., Zwei aussergewöhnliche Keramikschaalen aus Nerik (Oymaağaç Höyük/Türkei), Mitteilungen der Deutschen Orientgesellschaft 150, 2018, 19-43

R.M. CZICHON et al., Abschlussbericht der Kampagne 2017/2017 Kazı Sezonu Son Raporu, www.nerik.de